Gerbert god sturen mensen wilde dieren naar mij toe >?

Op wo 26 aug 2026 om 00:19 schreef Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>:
..Wolta voelde mij als een kind, anders had hij mij verscheurd.

„Wel, Venry, dat is heel eenvoudig, als een dier natuurlijk. Ik
ga dan in Wolta en voel mij dan als zijn eigen kind...

On Wed, Aug 26, 2026 at 12:17 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Toen wij hier waren, Venry, voelde ik reeds, dat dit zou geschieden.
Zij mogen het niet meer doen, anders moet ik maatregelen
nemen, want beiden zijn mij zeer lief. Doch dan moeten
159
•zij uiteen en dat vind ik heel erg.”
Dectar sprak tot de dieren en zij kwamen tot hem.
„Hoe kun je zoo boos zijn, Wolta. Jij bent de sterkste en hebt
veel, heel veel verstand. Hoe kun je je zoo vergeten? Moet ik
boos worden? Maar je hebt er al spijt van, is ’t niet? Moet je in
het duister?
Zie je, Venry, nu kan ik hem niet meer volgen. Het dier sluit zich
voor mij af. En dan ben ik verdrietig. Het is mij mogelijk, de
padden in hun tragen gang te voelen en ik ken die traagheid,
Venry, maar deze zijn zoo vlug in denken en voelen.
Diep in hen leven andere dieren en die kan ik niet zien. Kun jij
ze zien, Venry? Zie eens en tracht dat te volgen. Wanneer ik dat
waarneem, zullen zij mij in alles gehoorzamen. Ook de Pharao
wil dat weten en dat wil men ook door jou bereiken. Hier zijn
geen priesters, die dat kunnen zien; het is ook heel moeilijk.
Wolta is heel lief, maar als die andere dieren in hem wakker
-worden is hij zichzelf niet meer.”
Wat Dectar mij vroeg, begreep ik, vroeger had ik het reeds waargenomen.
Ik stelde mij op het dier in en ik zag er verschillende
soorten van dieren in, en zei: „Ik zie die dieren, Dectar. Heeft
■Wolta al die beesten opgegeten?”
-Dectar glimlachte mij toe en antwoordde: „Neen, dat niet,
Venry, dat heeft geen beteekenis, maar je ziet, ga verder en houd
alles in je vast, houd ze vast, Venry, want ook dat is een groot
wonder. Het maakt mij heel gelukkig, Venry, ik verzoek je, ga
verder.”
„In dit dier, Dectar, leven andere diersoorten, want de ziel van
Wolta leefde in andere lichamen. Ik zie vele eeuwen terug en
kom in andere landen. Als ik ver terug ga, kom ik in het water
en in dat water leefde Wolta, maar als een ander soort. De ziel
.ging verder, Dectar, steeds verder en ontving telkens nieuwe
lichamen en dat zijn er zooveel, dat ik ze niet kan tellen. Ik kan
ze nu niet volgen, maar wellicht dan, wanneer ik buiten mijn
lichaam ben. Mijn eigen lichaam stoort, want ik kan mij niet
bewegen, de ruimte is te eng, daarvoor moet ik uittreden. Hetgeen

ik zag, verdwijnt nu voor mijn oogen en lost op.”
160
„Prachtig, Venry, nu zal ik Wolta leeren kennen en al die andere
dieren. Daarin te kunnen zien is machtig.”
De dieren waren weer rustig en wij gingen verder.
„Wanneer je zoo kunt zien, Venry, dan ontvangen wij nieuwe
wijsheid. Niemand van ons ziet daarin, want het is heel diep.
Hoeveel is er tusschen leven en dood, waarvan wij niets weten?
Daarin ligt het machtige geheim van ons leven op aarde en dat
willen de Hoogepriesters leeren kennen. In welke wereld je ook
zult komen, Venry, want er zijn er daar vele, dit is het allernoodzakelijkste.
Dan ken ik alle dieren, ook al zijn er duizenden
soorten en ik weet waar ze zijn geweest en tot welke familie zij
eens behoorden. Mocht je kunnen zien hoe alles geboren is,
Venry, dan wordt onze wijsheid nog grooter en ontvang je nog
meer dan ik je voorspelde.
Zeker, beste Venry, wij weten heel veel, maar al dat andere dat
wij nog niet kennen is geweldig. Al die levens moeten wij menschen
over winnen; ook Wolta. Wanneer die dieren in hem
komen, is er opstand in hem, doch hij is zich daarvan niet bewust.
Maar ik zie dan in het dier verschillende gedaanten en dat zijn
al die dieren, die deel van zijn ziel uitmaken, zooals ook wij
menschen het beleven.”
Dectars vele levens.
„Ik heb je op verschillende wijzen leeren kennen, Dectar.”
Hij glimlachte als een klein kind van geluk en zei: „Zie je, Venry,
als een klein kind kan ik de dieren helpen, niet als volwassen
mensch. Wolta voelde mij als een kind, anders had hij mij verscheurd.
Een kind kan hij geen kwaad doen, maar ik ga nog verder
terug en ben dan niets, dan is het bewustzijn van mijzelf uit
mij weg en het dier dadelijk rustig.”
„Hoe voel je je dan, Dectar?”
„Wel, Venry, dat is heel eenvoudig, als een dier natuurlijk. Ik
ga dan in Wolta en voel mij dan als zijn eigen kind. Op dat
oogenblik weet ik, dat ik duidelijk voel en dan komt Wolta’s
Venry. Dan wil Wolta met mij spelen en kan ik alles met hem
161doen

On Wed, Aug 26, 2026 at 12:09 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
als je het classic text ziet hoort voelt of me maakt

leer als een kind het na doen

occult

On Wed, Aug 26, 2026 at 12:05 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

dieren van de farao die laat hij heel goed van koning kado voor farao

wolta

Op wo 26 aug 2026 om 00:52 schreef Denise De haan <denisedehaan1984@gmail.com>:

zoodatzijn geheele lichaam stond te trillen: „Gij kunt dit aan uw
Koning herhalen, priester van Isis, ik ben uw opperpriester."
Ik zei tot hem: „Ik heb echter de groote vleugelen." Ik herstelde
mij heel vlug en zei: „Als de zon tweemaal ondergegaan is en
haar hoogste punt weer bereikt heeft, verwacht ik u voor de
geestelijke proeven. Ook daarvoor ben ik gereed. Ik ben nog
jeugdig, Vader van Isis, maar ik bezit de jeugd en den ouderdom,
gij echter alleen den laatste. Ik groet u."
Een vloek volgde mij, en ik keerde naar mijn eigen woning terug.
Daar kreeg ik verschillende aanwijzingen, hoe ik die zittingen
zou houden.
Op den vastgestelden tijd traden allen binnen. Een hoogwaardigheidsbekleeder
was er aanwezig en kreeg een plaats in de onmiddellijke
omgeving van Dectar en mijn stoffelijk organisme.
Ik legde mij neer en was weldra in trance. Nu leefde ik weer in
330
de ruimte en stelde mij op hen allen in. Dectar beleefde nu hèt
oogenblik van zijn leven en zijn groote en reine liefde kwam tot
mij, waarvoor ik hem zeer dankbaar was. Ik maakte mij één met
hem en zei: „Zal je mij in alles volgen, Dectar?"
Ik aanvaardde zijn gevoelens en volgde het vragen stellen van
den opperpriester. Zijn eerste vraag luidde:
„Waar leeft u op dit oogenblik, priester van Isis?"
„Ik leef tusschen „leven en dood" en zie duisternis."
„Ga dan in het licht over."
„Ik ben gereed, gij kunt vragen stellen."
„Bent u bewust?"
„Ik ben geheel mijzelf en kan u op aarde waarnemen."
„Hoe was heden uw maal?"
„Het bestond uit dadels en vruchtensap, doch de wetten van Isis
schrijven mij voor, voor deze zittingen geen voedsel tot mij te
nemen."
„Wie was uw meester?"
„Meester Dectar."
„Kunt gij mij volgen?"
„Ook daarin ben ik gereed, Vader van Isis, uw vragen zijn heel
duidelijk en de Goden zijn zeer tevreden."
„Er zijn wilde diersoorten in den Tempel. Gij kent ons lievelingsdier?"
„Gij bedoelt Wolta."
„Waarvoor zijn deze zittingen, priester van Isis?"
„Om Isis groot te maken en om te dienen. Wij allen dienen den
Pharao."

„Er is licht en duisternis om u heen?”
„Ik leef in twee werelden* want ik zie een duistere en een lichtende wereld.”
„Kunt gij ons vanuit die duisternis waarnemen?”
„Ook dat is mij mogelijk, maar dan zie ik uw wereld, zooals zij nu is.”
„Die wetten zijn ons bekend en uw antwoorden zijn duidelijk, doch kunt gij uw zien verklaren?”
„Ik zou u mijn leven duidelijk kunnen maken, wanneer mij die
33i
vragen worden gesteld.”
„Kunt u waarnemen, of de schrijvers gereed zijn?”
„U heeft hun geleerd onder het vragenstellen hun werk

Op wo 26 aug 2026 om 00:50 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
„Gij hebt niet het recht, uw leven in vergelijking te brengen met het allerlaatste, gij pocht, gij zijt een dweeper.”
Ook nu was ik gereed en zei: „Is uw vloek niet de mijne?”
Nu liet hij mij op antwoord wachten. Na een oogenblik zei hij:
„Gij zijt het kind van demonen.”
Ik bedacht mij geen oogenblik en antwoordde: „Wij zullen afwachten, opperpriester van Isis, wellicht behoort ook gij daartoe.”
Zijn gif was afschuwelijk en zijn zelfbeheersching had hij reeds verloren. Ik bleef rustig en wachtte af. Ik volgde hem echter in zijn voelen en denken. In gedachten keerde hij in het verleden terug, als wilde hij nieuwe krachten tot zich trekker. Ik bleef hem volgen, waar hij ook heenging en dat maakte hem opstandig. Hij begreep tevens, dat ik hem kon volgen en dat hij mijn concentratie niet kon vernietigen. In gedachten voerden wij thans een hevigen strijd, deze was nog afschuwelijker dan tusschen leven en dood. Hij voelde, dat ik hem bleef volgen en keerde in zijn eigen leven als opperpriester van Isis terug. Maar ik bleef naar hem kijken, en ik begreep, dat ik zou overwinnen.
Dan herstelde hij zich, het verleden sloot hij nu voor zichzelf af, doch als een onbeheerscht en wild dier schreeuwde hij mij toe,

Op wo 26 aug 2026 om 00:41 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
ik zie nu zoo veel leed ellende

God kijkt mee

Op wo 26 aug 2026 om 00:38 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
het zijn gewoon aanvallen

hoor ik aan de call

Op wo 26 aug 2026 om 00:36 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
voel je het dier geboren worden en voel je het dier dat het dier niet boos hoeft te zijn

old info

Op wo 26 aug 2026 om 00:32 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
ik had een vision

ik zag mijn eigen kind en het kind kon niet praten of denken in woorden \

maar nam alles in zich op en stond machtige kind dat kind is en niet uitgesproken kind

en ik voelde hoe het brain werkte

om dat al die gekken huis dokters

die het kind hersens willen krassen

maar als kind zeg je al zo weinig

Op wo 26 aug 2026 om 00:30 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
morgen komt me moeder kan ik weer weed halen

lekker werken morgen

Op wo 26 aug 2026 om 00:24 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>: